

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 12. februar 2024
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Ida Helene Bendtsen
Høiberg
Sagsnr.: 2024-01432
Dok.: 3141349

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om politiets og domstolenes journalisering af og oplysning om signalement (B 19)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om politiets og domstolenes journalisering af og oplysning om signalement (B 19), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. januar 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Betina Kastbjerg (DD).

Peter Hummelgaard

/

Maria Carlsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til folketingsbeslutning om politiets og domstolenes journalisering af og oplysning om signalementer (B 19):

”Vil ministeren redegøre for, hvordan forslaget vil påvirke politiets efterforskning af sager, og hvilke omkostninger og administrative byrder det vil medføre for politiet og domstolene?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har forstået beslutningsforslaget således, at det omhandler politiets journalisering og videregivelse af signalementer til offentligheden i alle sager vedrørende anholdte, mistænkte, sigtede, tiltalte og dømte, hvor et sådant signalement er til rådighed.

Det bemærkes, at politiets offentliggørelse af oplysninger i form af signalement er reguleret i retsplejelovens § 818, stk. 1, nr. 1 og 2, hvorefter politiet kun må offentliggøre et signalement eller andre oplysninger, der er egnede til at fastlægge identiteten af en formodet gerningsperson, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og offentliggørelsen må antages at være af væsentlig betydning for efterforskningen, herunder for fastlæggelsen af den pågældendes identitet, eller for at forebygge yderligere lovovertrædelse.

Der må kun ske offentliggørelse af et fotografi af den formodede gerningsperson, såfremt der er begrundet mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, jf. retsplejelovens § 818, stk. 2.

Efter retsplejelovens § 818, stk. 3, må offentliggørelsen af et signalement eller fotografi ikke være i strid med proportionalitetskravet, og det er politiet, der træffer afgørelse om offentliggørelse af et signalement og et fotografi, jf. retsplejelovens § 818, stk. 4.

Er der særlig bestyrket mistanke om, at en person, hvis identitet er politiet bekendt, har begået en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, kan politiet efterlyse den pågældende gennem presse, radio,

fjernsyn eller ved anden form for offentlig efterlysning, såfremt dette må antages at være af afgørende betydning for strafforfølgningens gennemførelse eller for at forebygge yderligere lovovertrædelser af tilsvarende grovhed, jf. retsplejelovens § 819, stk. 1.

Det følger af retsplejelovens § 819, stk. 2, at der ved efterlysninger kan gives oplysninger om den påsigtede kriminalitet og om den sigtedes identitet, herunder navn, stilling og bopæl. Der kan tillige ske offentliggørelse af et fotografi af den pågældende.

Efter retsplejelovens § 819, stk. 3, må efterlysningen ikke være i strid med proportionalitetskravet, og det er politiet, der træffer afgørelse om efterlysning, jf. retsplejelovens § 819, stk. 4.

Er der en særligt bestyrket mistanke om, at en person, hvis identitet er politiet bekendt, har begået en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, kan politiet offentliggøre et fotografi, et signalement eller andre oplysninger, der er egnede til at identificere den pågældende, i presse, radio, fjernsyn eller anden form for medie med henblik på at identificere vidner, såfremt vidnernes forklaringer må antages at være af afgørende betydning for strafforfølgningens gennemførelse eller for at forebygge yderligere lovovertrædelser af tilsvarende grovhed, jf. retsplejelovens § 820, stk. 1.

Det følger af retsplejelovens § 820, stk. 2, at der i forbindelse med offentliggørelse af oplysninger som nævnt i stk. 1 kan gives oplysninger om den påsigtede kriminalitet og om den sigtedes identitet.

Efter retsplejelovens § 820, stk. 3, må offentliggørelse ikke være i strid med proportionalitetskravet, og det er politiet, der træffer afgørelse om offentliggørelse, jf. retsplejelovens § 820, stk. 4.

I beslutningsforslaget foreslås det bl.a., at regeringen pålægges at sikre, at politiet altid skal oplyse et præcist og detaljeret signalement, når et sådant er til rådighed. Dette skal gælde i forbindelse med udgivelsen af døgnrapporter eller ved omtale af specifikke hændelser over for offentligheden eller medier. Derudover foreslås det, at politiet skal journalisere et præcist signalement af anholdte, mistænkte, sigtede, tiltalte og dømte.

Rigspolitiet bemærker, at det ikke er afdækket, om en sådan obligatorisk registrering og offentliggørelse af signalementer eller efterlysninger, som ligger ud over retsplejelovens § 818, § 819 og § 820, vil tilføre politiets efterforskning en merværdi.

Rigspolitiet bemærker endvidere, at den foreslåede ordning vil medføre et væsentligt ressourcetræk i politiet, som ikke kan begrundes politifagligt, idet politiet i alle sager, hvor der er et signalement til rådighed, vil skulle udarbejde og offentliggøre et sådant og dermed også i tilfælde, hvor sagens opklaring ikke afhænger heraf.

En sådan ordning vil medføre merudgifter for politiet. Til illustration heraf kan det oplyses, at politiet alene i 2023 har registreret omkring 888.500 sigtelser, hvor et signalement i givet fald skulle have været udarbejdet og offentliggjort, selv om politiet har rejst sigtelse i sagen.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Domstolsstyrelsen, der har oplyst følgende:

”En folketingsbeslutning om, at domstolene skal journalisere et præcist signalement af mistænkte, sigtede, tiltalte og dømte i straffesager vil fordre, at domstolene modtager data herom fra politiets rapporter mv. via dataoverførsel. Dette vil kræve en omkostningsfuld systemudvikling af retternes sagsbehandlingssystem, da det ikke er oplysninger, som på nuværende tidspunkt overføres eller kan registreres særskilt af domstolene. Uden fuld systemunderstøttet løsning vil det være en særdeles ressourcetung manuel opgave for retternes personale, der vil skulle gennemgå alle straffesagens akter.”